

בימי משה ב.. בימי נבוכדנצר ג. לעתיד לבוא בימות המשיח. רשב"ל דרש שישראל נמשלו לגפן, זמורות הם עשירים, אשכולות הם תלמידי חכמים, עלים הם עמי הארץ, ענפים דקים ומסולסלים שלא גדל בהם כלום אלה ריקנים שבישראל.

כתוב בהושע שקנה אשה בכסף ותבואה **"ואכרה לי בחמשה עשר כסף חומר שערים ולתך שערים"**, והוא משל לקב"ה שבטו' ניסן נגאלו ישראל ממצרים וקנה אותם ב'כסף' אלו צדיקים שעליהם העולם מתקיים בכל עת, 'חומר' זה 30 סאה כנגד 30 צדיקים שבא"י 'לתך' זה 15 סאה כנגד 15 צדיקים שבבבל. וזהו שכתוב **"ואמר אליהם אם טוב בעיניכם הבו שכרי ואם לא חדלו, וישקלו את שכרי שלשים כסף, ואקח שלשים הכסף ואשליך אתו בית ה' אל היוצר"** כלומר שהקב"ה מבקש מאומות העולם להחזיר את שלושים הצדיקים לא"י. עולא אמר שאלו 30 מצוות שקיבלו על עצמם בני נוח ולא מקיימים אלא 3 והם א. שאין כותבים כתובה לנישואי גברים ב. שאין מוכרים בפרהסיה בשר אדם מת ג. שמכבדים את התורה.

איסור גיד הנשה אינו נוהג בעוף שכתוב **"אשר על כף הירך"** ובירך העוף אין בשר עגול ככף המכסה את הירך אלא בשר שטוח, הגמ' הסתפקה במקרים חריגים כגון עוף שיש על ירכו בשר עגול או בהמה שיש על ירכה בשר שטוח האם יש בהם איסור גיד הנשה.

עובר בן 9 חודשים שנמצא חי במעי אימו שנשחטה ר"מ אומר שנוהג בו איסור גיד הנשה ואיסור חלב משום שנחשב לבריה

כתוב שהמלאך אמר ליעקב **"שרית עם אלהים ועם אנשים"** ורמז לו על הגלות שיצאו ממנו נשיא שבארץ ישראל שיש בה סמיכה ונקראים הדיינים 'אלהים' וראש הגולה שבבל שנקרא 'אנשים'. בחלום שר המשקים כתוב **"ובגפן שלה שריגם"** רמז ל'שר גאים' שהם שלושה שרים עשירים וקרובים למלכות שיש לישראל בכל דור ודור בא"י ובבבל, רבא דרש מלשון 'שרי גויים' שהם שלושה מלאכים שהם שרי אומות העולם שמלמדים זכות על ישראל. כתוב בחלום שר המשקים **"ובגפן שלשה שריגם והוא כפרחת עלתה נצה הבשילו אשכלתיה ענבים"**, ר"א דרש 'גפן' זה העולם 'שלשה שריגם' זה אברהם יצחק ויעקב 'והוא כפרחת עלתה נצה' אלו האימהות 'הבשילו אשכלתיה ענבים' הם השבטים. ר' יהושע דרש שהחלום בא לרמז על העתיד לבוא 'גפן' תורה 'שלשה שריגם' אלו משה אהרן ומרים 'והוא כפרחת עלתה נצה' אלו סנהדרין 'הבשילו אשכלתיה ענבים' אלה צדיקים שבכל דור ודור. רבי אלעזר המודעי פירש את כולם באותו מקום 'גפן' זה ירושלים 'שלשה שריגם' מקדש מלך וכהן גדול 'והוא כפרחת עלתה נצה' אלו פרחי כהנה 'הבשילו אשכלתיה ענבים' אלו נסכים. ריב"ל דרש על מתנות שנתן הקב"ה לישראל 'גפן' זה תורה 'שלשה שריגם' זה באר עמוד ענן ומן 'והוא כפרחת עלתה נצה' אלו הביכורים 'הבשילו אשכלתיה ענבים' אלו נסכים שמביאים מפירות ארץ ישראל. ר' ירמיה בר אבא דרש על סמך מילים דומות שמופיעות בהקשרים שונים 'גפן' אלו ישראל 'שלשה שריגם' אלו ג' רגלים 'והוא כפרח' שהגיע זמן ישראל לפרות לרבות 'עלתה נצה' הגיע זמן ישראל להיגאל 'הבשילו אשכלתיה ענבים' הגיע זמן מצרים לשתות כוס תרעלה, וכן אמר רבא שנאמר ג' פעמים כוס בחלום שר המשקים ללמד לכוסות התרעלה ששתו א.

חולין פרק ז גיד הנשה דף צב

בפני עצמה שצריך שחיטה, ר' יהודה אומר שלא נוהג בו איסור גיד הנשה ולא איסור חלב משום שמותר באכילה כבשר של אמו.

במשנה כתוב שהחלב שעל גיד הנשה מותר מדאוריתא אלא שלשיטת ר"מ מדרבנן אסור לאכול את השומן שעל הגיד ועוד סבר ר"מ שהחלק בגיד שנכנס לתוך הבשר אסור וצריך לחטט אחריו להוציאו, ר"י סבר שלא נאסר אלא הגיד שנמצא מעל הבשר ולא הבלוע בבשר ואין צריך לחטט אחריו, וסובר שהשומן שעל הגיד מותר באכילה ומסירים אותו משום מראית עין שנראה כגיד.

רב אמר שגיד הנשה עצמו אין בו טעם ולא אסור מהתורה אלא הגידים הקטנים שיוצאים ממנו ויש בהם טעם אסורים, ועולא אמר שלמרות שאין בגיד טעם אסרה אותו התורה באכילה, ואמר אביי שמסתבר כעולא שאמרה תורה 'גיד' ולא חוטים כשם שחוטים שבחלב מותרים שאמר ר' ששת גידים ונימים דקים הנמצאים בחלב שעל הקרב או חלב הכסלים אסורים מדרבנן ואין חייבים עליהם כרת משום שהתורה אסרה 'חלב' ולא חוטים שבתוכו.